

Bryssel den 10 december 2019
(OR. en)

14915/19

Interinstitutionella ärenden:
2018/0176(CNS)
2018/0181(CNS)

FISC 488
ECOFIN 1122

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	13634/19 FISC 420 ECOFIN 958
Ärende:	Punktskatter a) Utkast till RÅDETS DIREKTIV om allmänna regler för punktskatt (omarbetning) b) Utkast till RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordning (EU) nr 389/2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter vad gäller innehållet i elektroniska register – Antagande

1. Den 25 maj 2018 antog kommissionen förslaget till rådets direktiv om allmänna regler för punktskatt¹. Det åtföljdes av förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 389/2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter vad gäller innehållet i elektroniska register².
2. Syftet med förslagen är att anpassa EU:s punktskatte- och tullförfaranden, förbättra klarheten i samband med flyttningar inom EU av punktskattepliktiga varor som frisläppts för konsumtion och minska småföretagens administrativa och juridiska bördor. Förslagen innehåller en rad åtgärder som ska effektivisera och förenkla de processer som rör samspelet mellan export och import av punktskattepliktiga produkter, samverkan mellan företag och undantagsfall.

¹ Dok. 9571/18 FISC 239 ECOFIN 547 IA 165 + ADD 1-3

² Dok. 9568/18 FISC 237 ECOFIN 544

3. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 17 oktober 2018³. Europaparlamentet avgav sina yttranden om förslaget till rådets direktiv och förslaget till rådets förordning den 27 mars 2019⁴ respektive den 3 oktober 2018⁵.
4. Rådet (Ekofin) nådde en politisk överenskommelse om förslaget den 8 november 2019.
5. Kommissionen gjorde ett uttalande som återges i bilaga II och som ska tas till rådets protokoll.
6. Coreper uppmanas därför att rekommendera rådet att
 - som en A-punkt på dagordningen vid ett kommande möte anta utkastet till **rådets direktiv om allmänna regler för punktskatt**, som efter juristlingvisternas slutgranskning återges i dok. 14107/19 FISC 442 ECOFIN 1003, och utkastet till **rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 389/2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter vad gäller innehållet i elektroniska register**, som efter juristlingvisternas slutgranskning återges i dok. 14108/19 FISC 443 ECOFIN 1004, och
 - besluta att offentliggöra de ovannämnda lagstiftningsakterna i *Europeiska unionens officiella tidning*.

³ EUT L 62, 5.2.2019, s. 108.

⁴ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2019-0296_SV.html?redirect

⁵ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2018-0368_SV.html?redirect

Uttalande från kommissionen om genomförandet av artikel 32 i direktiv 2008/118/EG

”Kommissionen erinrar om vikten av att man säkerställer både fri rörlighet för varor och säkerställer skydd av folkhälsan. För att garantera denna balans måste de befintliga reglerna och bestämmelserna i artikel 32 förtydligas.

Kommissionen erinrar inledningsvis om att kvantitativa importrestriktioner mellan medlemsstaterna är förbjudna i enlighet med artikel 34 i EUF-fördraget och att det därför i princip inte bör finnas några gränser för vad privatpersoner kan köpa och ta med sig när de reser mellan EU-medlemsstaterna, så länge de inköpta varorna är för eget bruk och inte för återförsäljning. Punktskatter ingår i varupriset i inköpsmedlemsstaten och inga ytterligare skatter kan tas ut i någon annan medlemsstat.

Särskilda regler tillämpas dock för punktskattepliktiga varor, såsom alkoholdrycker och tobaksvaror. Om en privatperson köper sådana varor i en medlemsstat och tar dem till en annan medlemsstat gäller principen att ingen punktskatt måste betalas i destinationsmedlemsstaten endast om resenären transporterar varorna själv och om varorna är för eget bruk.

För att fastställa om dessa varor är för resenärens eget bruk förtecknas i artikel 32.3 en rad kriterier som medlemsstaterna måste beakta. ”Eget bruk” innebär att varorna innehas av resenären i privat syfte. Detta omfattar inte några gåvor till andra personer eller varor som är avsedda att användas i kommersiellt syfte.

När det gäller de punktskattepliktiga varornas kvantitet anges det i artikel 32.3 att medlemsstaterna får fastställa referensnivåer som en form av bevis för hur varorna ska användas. Kvantiteter av de punktskattepliktiga varorna som understiger referensnivåerna kan antas vara för eget bruk. Om referensnivåerna överstigs anses en medlemsstat ha rimliga skäl att misstänka att varorna inte är för eget bruk om inte annat bevisas. Om det inte bevisas att varorna är för eget bruk ska punktskatten tas ut i den medlemsstat där förbrukningen sker.

Med anledning av rådets slutsatser av den 5 december 2017 om kommissionens rapport om rådets direktiv 2008/118/EG har kommissionen inlett en undersökning för att utvärdera tillämpningen av artikel 32 (och artikel 36 om distansförsäljning), och i synnerhet bedöma om dessa bestämmelser fortfarande är ändamålsenliga när det gäller att skapa en balans mellan målet om offentliga intäkter och hälsoskyddet.”
